

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně PhDr. H. V. P., zastoupené JUDr. Jiřím Hanákem, advokátem se sídlem Olomouc, Horní lán 9, proti žalovanému Ministerstvu kultury, Praha 1, Maltézské nám. 1, o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2005, čj. 11 Ca 227/2004 – 56,

t a k t o :

- I. JUDr. Jiří Hanák, advokát se sídlem Olomouc, Horní lán 9 se zpošťuje zastupování žalobkyně.**
- II. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2005, čj. 11 Ca 227/2004 – 56 se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně PhDr. H. V. P. (dále též „stěžovatelka“) se žalobou proti žalovanému Ministerstvu kultury domáhala ve správním soudnictví přezkoumání rozhodnutí ministra kultury ze dne 15. 7. 2004, ve věci uložené pořádkové pokuty ve výši 30.000 Kč podle § 19 odst. 1 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2004, čj. 11 Ca 227/2003 – 36 bylo žalobkyni v řízení o této žalobě přiznáno osvobození od soudního poplatku. Dne 14. 2. 2005 byl tomuto soudu doručen návrh žalobkyně na ustanovení zástupce. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2005, čj. 11 Ca 227/2004 – 56 byl tento návrh zamítnut. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto usnesení, soud dospěl k závěru, že není splněna jedna z podmínek § 35 odst. 7 (nyní § 35 odst. 8) s. ř. s.

a to, že ustanovení zástupce je třeba k ochraně práv žadatele. Městský soud poukázal na to, že žalobkyně využila svého oprávnění domáhat se přezkoumání rozhodnutí ministra kultury soudem a jí podaná žaloba má zákonem požadované náležitosti, zejména návrh obsahuje označení napadeného rozhodnutí, obsahuje důvody, které žalobkyni k podání žaloby vedly, obsahuje i návrh výroku rozsudku. Žalobkyně tedy svými vlastními úkony učinila vše, co mohla podle právních předpisů učinit k ochraně svých práv, dostatečně kvalifikovaným způsobem se obrátila na soud. V řízení před správním soudem není zastoupení žalobkyně již povinné.

Podáním ze dne 8. 6. 2005, doručeným Městskému soudu v Praze dne 13. 6. 2005 podala žalobkyně proti tomuto usnesení (ze dne 20. 5. 2005) kasační stížnost. Poukázala zejména na to, že si za své sociální situace nemůže dovolit hradit služby zvoleného zástupce. V dané věci se jedná o to, zda správním soudem bude či nebude potvrzeno správní rozhodnutí, kterým stěžovatelce byla uložena pokuta ve výši 30.000 Kč za delikt, kterého, jak uvedla v žalobě, se nedopustila. Má tedy pochopitelně na průběhu a výsledku tohoto soudního řízení za účasti zástupce naléhavý právní zájem.

Usnesením Městského soudu ze dne 11. 1. 2006, čj. 11 Ca 227/2004 – 67 k žádosti stěžovatelky (ze dne 28. 7. 2005) bylo vysloveno, že se žalobkyni pro řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2005, čj. 11 ca 227/2004 – 56 přiznává osvobození od soudního poplatku za kasační stížnosti a že se jí ustanovuje zástupce JUDr. Jirí Hanák, advokát.

Po předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu podáním ze dne 18. 6. 2006 stěžovatelka s poukazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu publikované pod č. 486/2005 Sb. NSS sdělila, že svoji žádost na ustanovení zástupce ze dne 28. 7. 2005 bere zpět, neboť takovéto zastoupení je ryze formální a zástupce v řízení o kasační stížnosti neučinil žádný úkon.

Podáním ze dne 11. 1. 2007, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 1. 2007 ustanovený zástupce stěžovatelky sdělil, že žádá o zrušení jeho ustanovení z důvodu narušení důvěry mezi jím a stěžovatelkou.

Vzhledem k tomu, že o žádosti stěžovatelky o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti již bylo rozhodnuto pravomocným usnesením městského soudu, nebylo možné její podání ze dne 18. 6. 2006 považovat za účinné zpětvzetí návrhu (žádosti). Nejvyšší správní soud však neshledal důvodu nevyhovět žádosti zástupce stěžovatelky, přičemž přihlédl i k tomuto jejímu podání, k kterého je zřejmé, že na dalším zastoupení netrvá. Soud vzal i zřetel na stanovisko Nejvyššího správního soudu, z kterého vyplývá, že v daném případě zastoupení advokátem není zapotřebí (viz správný odkaz stěžovatelky na dotýčný judikát).

Při posouzení důvodnosti kasační stížnosti vycházel Nejvyšší správní soud z následujících skutečností, úvah a závěrů.

V rozhodnutí o návrhu (žádosti) na ustanovení zástupce podle § 35 odst. 8 s. ř. s. musí soud při úvaze, zda zastoupení je třeba k ochraně práv žalobce, posuzovat nejen zda žaloba byla podána kvalifikovaným způsobem, ale i zda to není pro zajištění práv tohoto účastníka řízení zapotřebí k dalšímu průběhu řízení před soudem, především při jednání soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2006, čj. 6 Azs 306/2005 – 66 publik. na www.nssoud.cz). Protože žalovaný po výzvě městského soudu ve stanovené lhůtě prohlásil, že nesouhlasí s postupem soudu dle § 51 odst. 1 s. ř. s., lze předpokládat, že jednání bude nařízeno.

Městský soud se v daném případě v napadeném usnesení vypořádal toliko s první zmíněnou otázkou, tj. se skutečností, že žaloba obsahuje všechny nezbytné náležitosti. Zda k zajištění práv žalobkyně v dalším řízení není třeba ustanovit zástupce tento soud nezvažoval. Městský soud by při této úvaze měl vzít zřetel i na řadu podání stěžovatelky v jiných věcech a jejich kvalifikovanost.

Městský soud v Praze je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3).

O nákladech řízení včetně odměny ustanoveného zástupce žalobkyně rozhodne městský soud v dalším řízení.

Nejvyšší správní soud v souladu s § 109 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení jednání.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. ledna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu